

Holger Sandvad
III G.

Version Nr. 12

Til d. 7 Decembris 1910. Casar: de bello civili civili

Comm. III Cap. #4. 1-4.

3

2

1

Paa den ene Side vilde Pompejus ikke

drage bort fra Flavit og fra Syracusium,

da fordi han (der) havde ^{henlagt} (anbragt) hele Krigs-tilbehøret, ^{saaledes} Vaaben af forskellig Slags og Kæde-maskiner, ^{der} ligesom Tilførselen af Korn til Floten foregik
ad Lovjeien ^[der til] at bringe Proviant til Floten paa Skibe;

men paa den anden Side var han ikke

i Stand til at hindre ^{C-'s} Skansearbejder Casar fra at

foretage Beljringearbejder, med mindre han

vilde indlade sig i en afgørende Kamp, ^h hvad han for Tiden havdeog det, mente man, var ^{det} ikke tilraadeligt at

fundet det rigtigst ikke at gøre

gøre endnu. Plan maatte da gribe til den

Der var da intet andet tilbage,
end at man maatte gribe -

vidtø Form af Krigsførelse, der var ham
 levnet, brøgte det [flertal] mulige Antal Høje
 holde saa vidtøtrakt et ^{Areal} (Terran) oom muligt
 udskilledt Mandskab
 brøgt med [Tropper] og opstøbte Casare
 Tropper over saa lang en Linie | som mu:
 hvad der da ogsaa blev til Virkelighed

* Potøret

[Soldater]

det var

Ved nemlig at opkaste Skanser og
 bringe disses Tal op til 24 spand-
 te -

ligt; dette skete ogsaa. Effte at han nem:
 lig havde bygget 24 Forter | spandte - over
 en Bue | omoprandte han
 med disse (et Stykke Land) paa 15000

paa dette Mellemrum

Dobbeltkridt (i Omkreds) og lodes der hente
 inden for den Begrænsning
 todes; paa denne Landstrækning var der
 da ogsaa Sademarkter, hvorpaa han foreløbigt
 lod Lastdyrene græsse.

mange

Kunde lade Høstene

Version Nr. 13.

Fortsættelse. Cap. ~~XXXXVIII~~ §§ 4-6.

Til d. 31 Januar 1911.

Og ligesom ^{sammenhængende} vore Soldater, havde fortløbende

Fæstningvækker, fordi de frygtede for, at

Pompejus's ^{Folk} (Tilhængere) skulde bryde ud et eller

andet Sted og angribe dem i Ryggen, saaledes

bragte mine Fæstningvæckerne ^{at bryde mine paa at angribe} til at gaa ud i et, ^{sammenhængende -} paa den indre Bue

for at (ikke vore Folk) skulde trænge ind noget & kunne

steds og ^{omgaa} (indeslutte) dem ^{bagfra} fra Ryggen. ^{Men mine} Med Hensyn

havde ^{havde} overtaget i Anlaget af Skanser ^{til Arbejdet var} Pompejus's Folk ^{de overlegne}, ^{tilmedlelid}

fordi de ^{bestaaende} havde var flere i Tal og havde en

mindre Omkreds paa den indre Bue, end den Bue paa d. i. Linje, end de

Stroekning, Casar maatte ^{besætte} bemægtige sig. Skönt S. r. Eg skönt

Pompejus ikke havde besluttet at mindre ham søge at

heri eller at kampe med hele sin Flaa, lod
han dog Buskytter og Slyngkastere, [Tage
Stilling paa gunstig] som han havde ^{en stor Mængde} mange
af, tage Stilling paa gunstige Steder; mange
af vore Soldater, blev saarsede, og der var
opstaart en ^{stark Frygt} heftig Skraak, for Pile^{ne}, saa at næsten
alle Soldater [lavede] sig Tunikaer eller ^{plæjer} Dakmialer
som kunde afbøde Skudvaabnene, enten af
(rag) Filt, eller af, Puder eller Leder.

havde forfærdiget Kjørtler

Klude

Version Nr. 14.

Cicero: In C. Verrem. Act. II. Lib. I §§ 146-147.

Til d. 15 Februar 1911

Hvergang der var kommet nogle nogen: landede
(ikke helt tom-
handede) ^{Folks} lunde velhavende (Mennesker) til Sicilien, ud-
^{pas-}

spredte Verro, at det var ^{nogle af Sertorius's} Sertorianiske Solda-
^{skob}

ter, ^{og at de var} (der) flygtede fra Dianium. For at afvare Ved Bønner og Forestillinger

ge ^{den tyriske Kone} Facin var der nogle af disse, som ^{kom frem med} formodte dem

(bagde) ^{forviste} tyriske Puerne, ^{andre} andre kom med Røgelse,

vellugtende Sager og Lintøj, atter andre med

Odelstene og Perler og nogle endelig med

græske Vine og Slaver fra Lilleasien, for

at det af Verro kunde ^{ses} formgaa, hvor fra
deres Sorejsse var udgaaet

de kom sejlen de. De havde ikke forudset,

at netop det, som de mente at de ^{bragte} [kunde

efter egen Mening

var Grund til

Følgelse

rode bort

✓ traf han Anstalter til

✓ sig (som Vidne)

henrettede paa den m. o. M. ved
Kodning

nu

anvende] som følgende Beretning, rummede

Fase for dem. Keros sagde nemlig, at det ^{dis-} se Erhvervelser skyldte de ^{dis-} havde de gaaet fat i som Folge af des

Forbund med Sorøerne; ^{dem selv lod han føre} (han gav Orde til, bort til St.

at de ^r skulde føre ned i Stenbrøddene), og

[lod] desse Skibe og Ladninger ^{at dladig holde} om: ^{under visse Opsyn} bygget bevoget. Da nu ^{ved disse Fremgangsmaader} paa denne Maade

Fængsel ^{til sidst} var blevet fuldt af Købmand, ^{helt}

(saa ^{for sig} det, som I har hørt (om tale ^{højt og værdigt} af) den romerske Ridder Lucius Suetius,

en fortreffelig Mand), og hvorefter I skal høre ^{de andre Vidner} (Straker sinde sammen) flere tale. I Fængsel blev romerske Borgere

^{paa o. B. kvalte} strængulerede paa den mest opsørende Maade,

saa at ^{de} Ord og det Nærsag: "Jeg es (en) romersk Børgere", som (saa) ofte selv i ^{ved Keros} de

deres Viden

Vildmand

fjerneste Lande blandt Barbarer har

bragt mange Meneskes Hjælp og Frihed,

kun ^{ind} bragte hine en ^[beskrevet] bitrødt Død og en

hæstige og Hæretelse. ^[Maa jeg spørge] Naa, Kærlig? Hvad

tanke du paa at svare til det? ^{Maaske} Men hørt

du kan sige, at jeg lyver, at jeg opdigter at jeg lyver

noget, eller at jeg overdreves Anklagen?

Men du vover at komme med noget sige noget heraf

af den Slags til dine Forsvarere

der?

Version. Nr. 15.

Fors. §§. 147-150. Til d. 21 Februar 1911.

Kom her, om jeg maa bede, fra - med -

Vær saa god fra hans egen Bryotfold at

række mig Papirerne angaaende Syrakus, [den]

som ^{han} ~~Vores~~ ^{der} mines er (blevit) affattet efter

hans ^{der} ~~Forgodt~~ ^{Syrakus} ~~be~~findende, ræk mig Fængsels-

^{regnskaber} protokollen, hvori det meget omhyggeligt bliver

opført den Dato, paa hvilken ^{den enkelte Fange} (enhver) er blevit

sat under Forvaring, er død (af Sygdom)

eller henvælt. - I ses heraf, at somekte

Borgere i ^{florkevis} Masseria er blevit sat ned i

Stenbruddene, I ser, at en Mængde af

^{de} Galeo Medborgere er blevit sammenkoblet

paa et ^{det mest nødvendige} afstykligt Sted. [I ~~de~~ spørget nu]

Syrakusanerne P.

som føles meget nøjagtigt, og
hvorefter det foregaar, paa hvilken Dag

og hvorfraas han

Sig nu efter
Fordøj nu at finde

Taget Havd
(Straffe) og forfølge vedkommende med Krig?
Kunde vi lade denne ^{vel} (Uort og denne ^{Krænkelser og Beskæmmelser} Plet
^{af} (paa) Romesnavnet gaa Luhindret hen i uorien
net og ustraffet hen? Hvor mange ^{store} (og
hvor omfattende) Krige tror I ikke vor
Forfædre har ^{indledt sig paa} paadraget sig, fordi det gjorde,
at romeske Borgere havde lidt Uort, at
Fragskipper var blevet ^{skoppede} fangset, eller at
Købmand var blevet ^{plyndret}? Men her
klager jeg ikke ^{Silbageholdelse} over Fangslinge, jeg mener,
at man nok kan finde sig i (nogle ^{Plynderinger} Røveri);
nej, ^{det} jeg ^{er} paatalet, at Købmand efter at være
besøvet Skibe, Slaver og Vaser er blevet kat
stet i Fangsel, og at (des) romeske Borgere
^{i Fangsel} er blevet ^{krædet} uenrettet. Hvis jeg fortalte dette

menet

(til) hos Skythesse, og ikke her i ^{saa} stor en For-

samling af romerøke Borgere, (og) overfor

Senatoren, Statens mest ^{udsigte} (fortræffelige)

Mand [saa vilde jeg dog røre endog:

saa dig] og (endelig ikke) paa Romers folkets

Torv, saa ^{maatte} (vilde) ^(min vilde) jeg dog røre endog saa

diøse) Kildmands ^{Hjerte} Sind.

Version Nr. 16.

Forts. §§. 150-151. Til d. 7. Maats 1911

Saa ^{stor et nemlig Arbejdigheden for vor Fjenddomme} [vidt at ^{trækker nemlig dette Vedens-}

herredømme sig], og en saa stor Agtelse

nyder Romernavnet hos alle Folkelag, at

en ^{saadan} Grusomhed overfor ^{(en af os Romere} vore Landsmand (som

den, ^{man synes tilladelig for nogen} Keros har begaaet), betragtes som util-

ladelig for enhver. ^{Skulde} Kan jeg da nu mene, ^{kunne}

^{hænge mig nogen over} at der er nogen Frelse eller noget Tilflugts-

sted for dig, naar jeg ser dig ^(i Kløven paa) fanget [paa

Grund] af Romernes Strengbed og Billedet

i Gasnet af Romers folkets talrige Forsamling?

Hvis du virkelig) - jeg indse nok, at det

es ^{umuligt} umuligt - vikled dig ud af disse Smaces

og klasede dig paa en eller anden Maade, ^{saant muligt}
ved - Høved og Boregning (diest)

sidde fast i snarene for at fælte for] Romernes Strengbed har fangt dig i, spralle i Garnet, som - her utopante om dig

vikles

klases.

daa [vilde] maatte du falde i ^(rende paa) de ^(hine) store maa

Jagegaen, hvor jeg igen uundgaeligt vilde

give dig Fangsten og nedlagge dig - Og selv

om jeg ogsaa vilde indrømme det, som han

angiver til sit Forvar, ~~da~~ maatte dog selv

dette falske Forvar ^{blive} være (mindst) lige saa

^{haldende} forklarligt for ham som min sande

Anklage.

Hvad es det nemlig, han angiver til sit For-

var? Han siger, at han har fange^t og hen-

rettet Flygtninge fra Spanien. Hvem har gi-

vet dig Lov til det? Med hvilken Ret hast du

gjort det? ^{(Hvem har gjort det samme) Hvilket Forbilde foretog du?}

samme Maade? Hvorledes turde du gøre det?

hvor du ikke kan undgaa (at blive fange^t og nedlagt af mig, naar jeg igen optræder, men da paa et højere Stadi) at falde for den samme jagers Kaarl, naar jeg overtra^r ham

Version.

Forts. §§ 152-53 incl. Til d. 14 Marts 1911.

Vi ser Torvet og Søjlehallerne myldre af
den Slags Folk, og vi ser det med Tilfredshed.

Man kan nemlig ikke kalde det ^{uden at tage Anstod Heraf}
Det er nemlig ikke en pinlig Udgang fra
^{Splid mellem samme Stats Borgere}

en politisk Splid

af en Borgerstrid og af noget, man enten
kan kalde ^{betragte som} Afsindighed eller en ^{uafvendelig} (ulykkelig) Skæb-
ne eller en ^{for} Ulykke, ^{Landsulykke} naar den ender saaledes, at man
naar man derved kan

mod Overlast

bevare i det mindste de Borgers Liv, som
endnu er tilbage ^{Men} ^{der i sin Tid blev} ^{der som} ^{Her lød over (med Kassen)}

af gøttenvarinde

(af) sin Kansul, denne Overløbs i sin Egen-
til modpartiet ^{der har begaaet Bedrageri med}
skab af Kvæstar, denne Kansmand af Stat-

^{Statskassen} ^{egenvilligt tillagt}
Tens Peng, har tiltaget sig saa stor Myn-

at Folk, som gerne for-
maatte -, af ham derimod alle
sammen blev truet med -
^{kunde ventet sig}

^{Politiske}
dighed i det politiske Liv, at han har
stillet alle de Mennesker en haard og gru-

som Død God i Udseigt, hvem Senatet, Romer, ^{Tilløbet} hvis Skabnen førte dem til no-
folket og Embedsmændene tillod at færdes ^{gen} Byen af Sicilien, de samme

paa Torvet, ^{deltage i} ved Kalgene, ^{levi} her i Byen og ^{være med}

^{en stor Mængde} i det offentlige. Efter Pæpernas Død tog ^{derover}
saare mange af de oestorianske Soldater ^{deres}

Tilflugt til den ^{saare} udmærkede og Tapre

Enas Pompeius. ^{Hvem har han ikke med største} Hvem var det af dem, hvis ^{er}
^{Beredvillighed skænkede livet og Sikkerhed med eldsdaad?} Beredvillighed skænkede livet og Sikkerhed med eldsdaad? ^{der skænkede} Bered-
Frelse og Liv han ikke sørgede for med ^{villighed til at søge for deres}
største Ives? ^{liv og Sikkerhed?} ^(*)

Hvilken Borger, der bönfaldt om ^{Hvilken kendende Medborger}
Hjælp, lod ikke hans ubesejrede, fremtrakte ^{har hans uovervindelige højre}
højre Haand Benaadning og stillede Haab ^{ikke med sit Kaandtryk søkt Be-}
om Frelse i Udseigt? ^{Har man hørt Maje?} ^{V. Mennesker} ^{fyndt} ^{(Højde), som har fundet en Haab}
som aldrig har haft nogen Betydning i ^{hos den Mand, - , derimod hos dig,}
Staten, fastsat Død og Hærettelse for dem, ^{paa Forhaand (værd) dømtes til - ?}
^{den samme Klasse Mennesker} ^{Folk} ^{en pinlig Dødt.}

for hvem det som havde et Tilflugts = r har haft

Hvem af dem er han ikke Tak skyldig for liv og Sikkerhed, som han med største Beredvillighed til

sted hos ham, mod hvem de havde baaret

6 Kaalen².

Større Frakpapier

Version Nr. 18.

Til d. 28 Marts 1911. Forts. §§ 153-54.

^{Se (gaardet nu især op for dig), hvor b. 12: blodet) et F. du har udtænkt!}
Hvor behandigt du dog har udopekule:
ret dit Forsvar! Jeg ^{ser} vil sandelig hellere,
at det, som du angjøre til dit Forsvar, bli-
ve ^{godkendt af} godtgjort overfor Dommene her og
Romesfolket, end at det, som jeg ^{siger dig for} (gjøre Klage-
over), blive det, jeg vil hellere, siger jeg,
at du skal ^{blive betragtet som} have Ry for at være ^{en d.} uvenlig

vindemand og Forfølger af os
og kjærligt stemt overfor den Slags

Menneske end overfor Købmand og

Fragskipper. Min Anklage [især nemlig]

overbeviser dig om en ^{lun} (al)for, stor Begær. ^{overvæddes} ^{slige Følgeskab} ^{Liden: lget} ^{skab} (og) Raahed, (og om) en ukjørt Grusom-

hed og om noget, man næsten kunde kalde

en ny Proskription. Men det gaar ikke

an, at jeg benytter mig af ^{denne} (dette) store

^{fordel} Overtag, Dommene, det gaar ikke an.

Thi ^{det gælder} alle Indbyggene af, ^{kommet} Puteoli ^{til}

⁵ ^{i meget stort Antal har} Pede; [til denne Domotol har en stor Mang:

de] rige og ansete Købmand indfundet og

^{og de} Folk ^{vidret} som for talle, at deres Kompagnier

eller frigivne eller Mennesker, som er for:

har i dette Retsmøde

dels, at det er, Handelsfaller (af dem),
dels deres frig., dels endelig frig., som de
selv, det =

givne sammen med dem, ^{efter at være} [enten 20] blevet
plyndret og kastet i Fængsel ^{derfor dels en} eller dræbt
i Fængsel ^{dels} eller henrettet.

Version Nr. 19.

Til d. 9. Maj 1911. In. C. Verum Act. II. Cap. 66.

skulde jeg vel tale

Men hvorfor tales jeg mere om

Gavino? ^{det var G., da deng. var gram, og i-} Ret som om du dengang kun
^{det drag i Markensmet} ^{hæderst} var fjendtlig sindet mod Gavino og ikke

snare var

var en fjende af ^{Borgerskabet} Borgernes
Klasse og ^{igennem} Borgerretten. Du var, siger

jeg, ^{hadefuldt} fjendtlig sindet ikke over for hin
^{rengjenset} Mand, men over for Frihedens Sag i

det hele Taget. Hvad hjalp det nemlig, skulde det m. ~~til~~ eller til
at du, ^{medens} da Mamestinerne efter deres Stik
og Kane havde nedbrændt Korset bagved
Byen ved ^{Pompejusvejen} (den pompeiske Vej), befalede
at nedbrænde det paa den Side, som
vendte ud mod Strædet | og (desuden,
Tilføjede ^{følgende}, hvad du paa ingen Maade
kan nægte, da du sagde det ^{højlydt} (aa den Side, hvorefter
lyst), i alles Paakjendelse, at du udvalgte
te hint Sted af den Grund, at
Gavius, ^{siden} (da) han sagde, at han var
(en) romersk Borger, fra Korset
skulde kunne ^{skue} gjennem Italien og se ^{hans}
Udsigt ^[hjem] over til sit Hjem? Derfor er dette ^{Del K.} saaledes blevet det eneste
Kors det eneste, Romerske, som efter

Missinas Grundlæggelse er blevet
nedrammet paa hint Sted. Udøigten til
et Sted, hvorfor J. kunde se Italien er blevet udvalgt af Korros i
den Hensigt, at Garius, dpende i
Smeste paa Korros, skulde erkende, ^{hvoldes} at
Traldommens og Frihedens ^{Reks} Magtsraades
kun er skilt ved et saare smalt
Sund, og for at Italien skulde se
sin Fostersøgn fastnaglet til Traldom-
mens støvte og højeste Pinod.

under Tr.